

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 064471 14 GŽ
Brčko, 10.09.2014. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Lucić Josipe kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Klaić Ilje kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S. S. iz B., zastupanog po punomoćniku M. O., advokatu iz B., protiv tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zastupanog po zakonskom zastupniku, Pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi naknade štete v. sp. 4.142,50 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 064471 13 P od 28.02.2014. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 10.09.2014. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine se ODBIJA i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 064471 13 P od 28.02.2014. godine, u stavovima prvom i trećem izreke POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom, stavom prvim izreke, obavezan je tuženi da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene fizičke bolove isplati iznos od 2.500,00 KM i za pretrpljeni strah iznos od 1.500,00 KM, odnosno ukupno 4.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 28.02.2014. godine pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 938,75 KM, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude. Istom presudom, stavom drugim izreke, tužitelj je sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva kojim je tražio naknadu nematerijalne štete za pretrpljeni strah (radi se o 100,00 KM) odbijen, a stavom trećim izreke, obavezan je tuženi da tužitelji naknadi i materijalnu štetu i to za pribavljanje Policijske potvrde iznos od 6,50 KM i na ime troškova liječenja iznos od 36,00 KM, odnosno ukupno 42,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 19.05.2013. godine pa do konačne isplate, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude.

Navedenu presudu, u dosuđujućem dijelu (u stavu prvom i trećem izreke) žalbom pobija tuženi, a zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži i prvostepenu presudu preinači tako da tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbije, te tužitelja obaveže da mu naknadi troškove parničnog postupka ili da presudu prvostepenog suda ukine u pobijanom dijelu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik 8/09, 52/10 i 27/14 - u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga.

Kako proizilazi iz obrazloženja pobijane presude, odluku sadržanu u stavovima prvom i trećem izreke prvostepeni sud je donio primjenom odredaba članova 277, 154, 172. i 200. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ”, br. 29/78, 39/85 i 57/89 – u daljem tekstu Zakon o obligacionim odnosima) kod utvrđenih činjenica u postupku: da je tužitelja dana 19.05.2013. godine, dok se vraćao kući iz voćnjaka na biciklu (na putu B.– G. R.), ugrizao pas lotalica za desnu nogu iznad članka, da se nanesena povreda tužitelju kvalifikuje kao laka tjelesna povreda, da je tužitelj usljed napada i ugriza psa lotalice trpio bolove jakog intenziteta u trajanju od jedan do dva sata, srednjeg intenziteta u trajanju od tri dana i slabog intenziteta oko dvije do tri sedmice i da je pretrpio izuzetno jak strah u trajanju od jedan do dva minuta, strah jakog intenziteta do sat vremena (do obrade rane), srednjeg intenziteta dva dana i slabog intenziteta u trajanju od deset dana, s tim da je strah slabog intenziteta kraćeg trajanja kod tužitelja, u realnim situacijama ponovnog suočavanja ili simboličnim situacijama, trajao u periodu do godinu dana nakon napada i ugriza psa lotalice (što predstavlja narušenu psihičku ravnotežu) i da je tužitelj zbog ljekarskog pregleda u psihijatrijskoj ordinaciji “Dr. P.”, kupovine lijeka i izdavanja uvjerenja od strane Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, imao i novčani izdatak od ukupno 42,50 KM.

Kada obrazlaže žalbene razloge zbog kojih pobija presudu prvostepenog suda, tuženi u žalbi tvrdi da prvostepeni sud nije pravilno ocijenio prigovor nedostatka pasivne legitimacije, obzirom da je Skupština Brčko distrikta Bosne i Hercegovine 2010. godine prenijela na JP “Komunalno Brčko” d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine djelatnost na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lotalica, čime je prenesena i “odgovornost za izvršavanje odnosno neizvršavanje konkretnih zadataka o čemu govori i Pravno shvatanje Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 097-O-Su-13-000163 od 27.03.2013. godine”, zatim, da je prvostepeni sud pogrešno primijenio odredbu člana 174. u vezi sa odredbom člana 173. Zakona o obligacionim odnosima, jer “tuženi niti je vlasnik opasne stvari tj. psa koji je prouzrokovao štetu, niti je istu prouzrokovao organ tuženog u vršenju svoje

funkcije, nego se radi o ničijoj stvari, pa shodno tome nema mjesta odgovornosti tuženog po principu objektivne odgovornosti”, te u konačnom, ukazuje da strah koji je tužitelj pretrpio nije pravno relevantan za dosudu nematerijalne štete u skladu sa odredbom člana 200. Zakona o obligacionim odnosima i stavovima sudske prakse i pravne doktrine, budući da nije trajao duži vremenski period, niti je za posljedicu imao dugotrajno narušenu psihičku ravnotežu kod tužitelja.

Po ocjeni ovog suda, žalbeni navodi tuženog nisu osnovani, jer, kako je to određeno i pravnim shvatanjem Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (usvojen na sjednici građansko-privredno-upravnog odjeljenja suda, održanoj dana 27.03.2013. godine, pod brojem 097-O-Su-13-000163), nakon što je Skupština Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na 24. redovnoj sjednici održanoj dana 14.04.2010. godine, Odlukom o obavljanju djelatnosti od opšteg javnog interesa utvrdila da je djelatnost na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lotalica od opšteg interesa za Brčko distrikt Bosne i Hercegovine i tu djelatnost povjerila JP “Komunalno Brčko” d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, za štetu prouzrokovanu trećim licima napadom i ugrizom pasa lotalica, solidarno su odgovorni (a solidarnost na strani dužnika za sobom povlači da svaki dužnik solidarne obaveze odgovara povjeriocu za cijelu obavezu i da povjerilac može zahtijevati njeno ispunjenje od koga hoće sve dok ne bude u potpunosti ispunjena) JP “Komunalno Brčko” d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine i Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, jer je saglasno odredbi člana 4. u vezi sa odredbom člana 30. Zakona o javnoj upravi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (“Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine”, br. 19/07, 2/08, 43/08 i 9/13), izvorni nosilac, između ostalog, i upravne djelatnosti prikupljanja i zbrinjavanja pasa lotalica na teritoriji Distrikta a to znači i da je dužan da u skladu sa odredbama članova 6, 7. i 9. Zakona o povjeravanju javnih ovlašćenja (“Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine”, br. 6/04, 19/07 I 11/09), preko nadležnih organa, vrši kontrolu i nadzor obavljanja povjerene djelatnosti JP “Komunalno Brčko”. Slijedom iznesenog, pravilan je zaključak prvostepenog suda da se pasivna legitimacija tuženog, odnosno odgovornost za prouzrokovanu nematerijalnu štetu tužitelju kao trećem (oštećenom) licu, zasniva na odredbi člana 172. Zakona o obligacionim odnosima, koja propisuje da pravno lice, dakle, u ovom slučaju Distrikt, odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećim licima u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija.

U konačnici, isticanjem u žalbi da dužina straha odnosno vrijeme u kojem je tužitelju usljed štetnog događaja bila narušena psihička ravnoteža ne opravdavaju dosudu naknade za ovaj vid nematerijalne štete, tuženi nije doveo u pitanje zaključak prvostepenog suda o postojanju osnova za dosudu i odluku o visini dosuđene naknade nematerijalne štete za pretrpljeni strah tužitelju, budući da, prema odredbi člana 200. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, jačina straha i njegovo trajanje kod oštećenog, iako posebno izdvojeni, nisu

jedini parametar koji determiniše osnov za dosudu novčane naknade, već to predstavljaju i sve druge relevantne okolnosti slučaja. Stoga, kada se uzme da se tužitelj (rođen 1946. godine) u spornom momentu, odnosno prilikom napada i ugriza psa lutalice, kretao na biciklu usljed čega je izgubio ravnotežu i pao sa bicikla, da je zbog psihičkih problema (košmarni san, nemir, podrhtavanje i sl...) izazvanih napadom i ugrizom psa lutalice, tretiran u Psihijatrijskoj ordinaciji "Dr. P.", a imajući u vidu i intenzitet i dužinu trajanja pretrpljenog straha (koje činjenice je prvostepeni sud utvrdio iz neosporenog nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra – B. D.), i po ocjeni ovog suda tužitelj ima pravo, vodeći računa o svrsi novčane naknade nematerijalne štete (stav 2. odredbe člana 200. Zakona o obligacionim odnosima), i na ovaj vid novčane satisfakcije i to u iznosu određenim izrekom presude prvostepenog suda.

Sa navedenog, kako tuženi žalbom nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog dijela presude prvostepenog suda, a prvostepeni sud nije počinio ni povrede odredaba parničnog postupka o kojima ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti, valjalo je primjenom odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku, žalbu tuženog odbiti i presudu prvostepenog suda u pobijanom dijelu potvrditi, kako je i odlučeno u izreci ove presude.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Josipa Lucić